

Sygn. akt II AKa 180/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Dorota Radlińska (spr.)

Sędziowie: SA – Katarzyna Capałowska

SO /del./ – Anna Nowakowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Grajber

przy udziale Prokuratora Gabrieli Marczyńskiej- Tomali

oraz oskarżycielki posiłkowej M. Z.

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2021 r.

sprawy:

K. K. s. M. i A. ur. (...) w W.,

oskarżonego z art. 148§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego oraz pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 08.02.2021r. sygn. akt XVIII K 199/20

- 1. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;*
- 2. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa;*
- 3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. P. kwotę 600,00 (sześćset) złotych + VAT z tytułu zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce posiłkowej z urzędu w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie, oraz kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych + VAT z tytułu podwyższenia kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce posiłkowej z urzędu w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Warszawie.*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 180/21

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 lutego 2021 roku, sygn. akt XVIII K 199/20 .

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<i>1.3.2. Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy – Sąd II instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1. zarw	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego zarzuty:</p> <p>1. Obrazy prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., co skutkowało miało zdaniem skarżącego -</p> <p>2. uchybieniem w postaci błędu w ustaleniach faktycznych;</p> <p>3. obrazą prawa materialnego, tj. art. 148§1 k.k. poprzez jego wadliwe zastosowanie;</p> <p>4. rażącej niewspółmierności orzeczonej kary pozbawienia</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p><i>wolności oraz wysokości zasądzanego na rzecz oskarżycielki posiłkowej zadośćuczynienia;</i></p> <p><i>Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej – zarzuty:</i></p> <p><i>1. obraży art. 115§2 k.k. poprzez nieprawidłową ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu;</i></p> <p><i>2. rażącej niewspółmierności orzeczonej kary pozbawienia wolności oraz wysokości zasądzanego na rzecz oskarżycielki posiłkowej zadośćuczynienia;</i></p> <p><i>3. obraży art. art. 626§1 kpk, poprzez zasądzenie na rzecz pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej ustanowionego z urzędu nie adekwatnej kwoty tytułem wynagrodzenia.</i></p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy</p> <p>Żaden z podniesionych zarzutów nie zasługiwał na uwzględnienie.</p> <p>Przed wszystkim zauważyć należy, iż skarżący postawił przeciwstawne zarzuty, które co do zasady wzajemnie się wykluczały. Z jednej strony obrońca kwestionował zarówno ocenę zgromadzonych w sprawie dowodów /podnosząc uchybienie art. 7 k.p.k./, jak też ustalony w oparciu o tę ocenę stan</p>		

faktyczny, a z drugiej podnosił naruszenie prawa materialnego. Zarówno w orzecznictwie, jak też w doktrynie wielokrotnie wskazywano, że do obrazy prawa materialnego dochodzi wtedy, kiedy wadliwie zastosowano, bądź też nie zastosowano przepisu prawa w orzeczeniu, które oparte zostało na trafnych i niekwestionowanych ustaleniach faktycznych. Nie można zatem skutecznie podnosić naruszenia przepisów prawa materialnego w sytuacji, gdy kwestionowane są ustalenia faktyczne, które legły u podstaw kwestionowanego orzeczenia.

Wskazany w punkcie 1 zarzut obrazy prawa procesowego nie był zasadny. Wbrew bowiem twierdzeniom obrońcy, Sąd I instancji nie tylko dokonał wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, ale uczynił to profesjonalnie i w oparciu o tak dokonaną ocenę prawidłowo ustalił stan faktyczny. Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem obrońcy, że w sprawie nie ustalono motywu, który legł u podstaw tragicznego zdarzenia. Sam autor apelacji /str. 4/ szczegółowo opisuje przebieg zdarzenia, z opisu którego w sposób nie budzący żadnych wątpliwości wynika, że pomiędzy braćmi doszło do sprzeczki a następnie agresji co stanowiło podstawę i finał tragicznego zdarzenia. Także wbrew twierdzeniom

skarżącego ustalony został czas zgonu pokrzywdzonego w takim zakresie, w jakim miało to znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Dziwi stwierdzenie obrońcy / pkt 2 lit.d apelacji/, iż niemożliwym jest jednoczesne zatkanie otworu nosa i ust a także ucisku narządu szyi. Najwyraźniej uszło uwadze obrońcy, że pokrzywdzony posiadał liczne obrażenia, których nie stwierdzono u oskarżonego. K. K. miał znaczną przewagę nad bratem w całym zajściu, zatem ustalenie, że zatkał on otwór nosa i ust u pokrzywdzonego, a także spowodował ucisk na narządy szyi nie pozostaje w sprzeczności z doświadczeniem życiowym / brak uchybienia art. 7 k.p.k./.

Zarzut obrazy prawa materialnego był niezasadny w stopniu oczywistym. Powody takiej oceny zarzutu wskazanego w punkcie 3 apelacji, przedstawione zostały powyżej. Jedynie dodać należy, iż prawidłowo ustalony stan faktyczny zobowiązywał Sąd I instancji do zakwalifikowania czynu oskarżonego z art. 148§1 k.k.

Także zarzut /postawiony z daleko posuniętej ostrożności procesowej/ - rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności oraz dotyczący wysokości zadośćuczynienia – nie był zasadny. W tym zakresie Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny wszelkich okoliczności zarówno tych

przemawiających na korzyść oskarżonego, jak też obciążających go. Sąd Okręgowy nadał okolicznościom tym adekwatne znaczenie, co przełożyło się na wymierzenie K. K. sprawiedliwej kary pozbawienia wolności. Także kwota orzeczonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej zadośćuczynienia była adekwatna. Aktualnie instytucja uregulowana w art. 46§ k.k. ma charakter kompensacyjny. Wysokość zadośćuczynienia odzwierciedlać powinna zatem rozmiar krzywdy wyrządzonej osobie uprawnionej. Krzywda ta oceniona winna być poprzez pryzmat subiektywnych doznań osoby uprawnionej. W przedmiotowej sprawie Sąd I instancji prawidłowo zastosował instytucję z art. 46§1 k.k. w zakresie zadośćuczynienia.

Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej.

Wbrew twierdzeniom skarżącego – Sąd I instancji nie uchybił art. 115§2 k.k. ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu była prawidłowa. Nie sposób jednak nie zgodzić się ze stanowiskiem pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, że uzasadnienie Sądu Okręgowego charakteryzuje się daleko idącą lakonicznością. Co prawda obecna formuła sporządzania uzasadnień nakazuje związane przedstawianie argumentacji,

to wskazać należy, iż chodzi o zwięzłość w znaczeniu – wiele treści w niewielu słowach. Niezależnie jednak od powyższej uwagi, stwierdzić należy, na podstawie analizy materiału dowodowego, że Sąd I instancji nie uchybił instytucji opisanej w art. 115§2 k.k. i słusznie uznał, że czyn, którego dopuścił się oskarżony charakteryzował się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Mając na uwadze wszystkie okoliczności zarówno łagodzące, jak też obciążające – Sąd I instancji wymierzył oskarżonemu karę 12 lat pozbawienia wolności. W ocenie Sądu Apelacyjnego, orzeczona wobec K. K. kara odpowiada dyrektywom z art. 53 k.k. W żadnym razie nie charakteryzuje się rażącą niewspółmiernością. Podobnie kwota orzeczonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej zadośćuczynienia która także wbrew twierdzeniom skarżącego nie charakteryzuje się rażącą niewspółmiernością. W zakresie tego zarzutu aktualne pozostają uwagi, które sformułowane zostały we wcześniejszej części przedmiotowego uzasadnienia odnoszące się do zarzutu obrońcy, który także kwestionował wysokość zasądzonej kwoty od oskarżonego.

Analiza akt wykazała, iż zarzut sformułowany przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej w punkcie 4 apelacji był w pełni zasadny.

Wnioski	
<p>Apelacja obrońcy:</p> <p>o uchylenie sprawy do ponownego rozpoznania, bądź o zmianę.</p> <p>Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej :</p> <p>- o zmianę</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
<p>Wobec uznania w całości zarzutów apelacyjnych obrońcy za niezasadne- także wnioski uznać należało w całości za niezasadne .</p> <p>Co do zasady apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej była także niezasadna i z tych powodów wnioski w niej zawarte nie zasługiwały na uwzględnienie. Uwzględnienie zarzutu z punktu 4 apelacji nie wymagało zmiany zaskarżonego wyroku, gdyż przyznając rację skarżącemu w tym zakresie Sąd II instancji zasądził odpowiednio koszty na jego rzecz / pkt 3 wyroku SA/ także za I instancję, w zakresie w jakim nie zostały zasądzone przez Sąd Okręgowy.</p>	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Nie wystąpiły.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy.	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok w zaskarżonej części.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec nie uwzględnienia apelacji.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
1.1.	Nie dotyczy # art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
Nie dotyczy	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
Nie dotyczy		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Brak	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2. 2.	<p>zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa;</p> <p>zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. P. kwotę 600,00 (sześćset) złotych + VAT z tytułu zwrotu kosztów</p>

pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce posiłkowej z urzędu w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie, oraz kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych + VAT z tytułu podwyższenia kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce posiłkowej z urzędu w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Warszawie.

7. PODPIS

Dorota Radlińska

Anna Nowakowska Katarzyna Capałowska

<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 II 2021 r., sygn. akt XVIII K 199/20		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

<u>1.3.2</u> <i>Podniesione</i> <u>zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	uchylenie	#	zmiana

<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 2			
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 II 2021 r., sygn. akt XVIII K 199/20		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

<u>1.3.2</u> <i>Podniesione</i> <i>zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<i>1.4. Wnioski</i>			
#	uchylenie	#	zmiana

--	--	--